

Скарбничка

Дитяча газета

Мне нужен Спаситель **2**Пригоди шукачів **4**Незабута образа **6**Що ви знаєте про сніг **7**Веселый English **9**Як у нашої
бабусі з'явився
«зелений» кіт **10**10 Заповідей **11**

Накорми ближнього

Продуктов становилось все больше и больше, их складывали на полку в спортзале. Там были макароны, готовые супы в банках, разные кексы и множество консервов с овощами, фасолью и фруктами.

В школе Алекса проходила акция «Накорми ближнего», поэтому люди приносили продукты для того, чтобы потом раздать их тем, кто в них нуждается, и каждый участвовал в этой акции с большим усердием.

«Было бы здорово, если бы я тоже мог что-нибудь принести», – думал Алекс, наблюдая за тем, как люди приносят продукты. Кто-то пожертвовал даже несколько больших мешков риса. Но что мог сделать он? Когда он открыл свою коробочку с обедом, то ему в голову пришла идея. Он может отдать фрукты, которые мама дала ему на обед. На сле-

дующий день он не стал есть крекеры.

Некоторые ребята, увидев, что он делает, стали над ним смеяться. Им было смешно наблюдать за тем, как он кладет несколько печений и пару яблок рядом с мешками риса.

«Что ты делаешь?» – хохоча, говорили ему. Алекс был немного смущен, но, несмотря на это, продолжал жертвовать часть своего обеда. Увидев его настойчивость, дети перестали над ним насмехаться.

Когда акция «Накорми ближнего» закончилась, ученики собрались в спортзале, чтобы сфотографироваться рядом с огромным количеством продуктов, которые они собрали. И Алекс, стоя среди них, радовался тому, что он тоже смог чем-то помочь.

Хелен Робинсон

І знову у край наш зима завітала,
Не гріє вже сонечко, тільки блищить,
І снігу вже випало вчора чимало,
Змінилось усе, як здалося, за мить.

Звичайною стежкою йшов я до школи.
І тільки-но перша перерва прийшла,
Такого, здавалось, не бачив ніколи:
Поглянь у вікно – не впізнаєш села!

Я знаю: Бог творить дива Свої й досі,
Він змінює світ наш навколо і нас.
Додому я йшов по казковій дорозі,
Радіючи снігу, забувши про час.

Дві сторони однієї медалі

3

Тихе заняття

5

Чудо в Бостоне

8

Мне нужен спаситель

Люду и Виталика сегодня ожидало много работы. Вчера вечером они готовились к предстоящему детскому празднику, к ним приходили их друзья. Дети вместе что-то вырезали из бумаги, что-то раскрашивали, обсуждали, репетировали. Потом вместе ужинали. Мама и папа, чем могли, им помогали, но убрать после себя дети должны были сами – такой был договор. Но друзья очень спешили домой, а у Люды и Виталика уже не было сил на уборку. И они пообещали родителям, что уберут утром.

Однако утром убирать совсем не хотелось. Особенно Виталику. За окном падал такой красивый снег, к тому же его друзья уже гуляли во дворе. А тут уборка!

– Ну почему такая несправедливость?! Ведь у папы в офисе он сам после себя не убирает, для этого там существует уборщица. Я сам это видел, когда папа брал меня к себе на работу. Почему же мы дома должны сами убирать? Если там за людей убирают другие люди, почему бы маме не убрать вместо нас?

А какое ваше мнение, ребята? Что лучше, что полезнее и что приятнее для вас: самим убрать в комнате, привести в порядок свои вещи, одежду или оставить всю эту работу маме?

Виталик не вытерпел, побежал к маме на кухню и задал ей эти вопросы. И это хорошо, потому что после открытых разговоров с мамой все становилось на

свои места. Дети успокоились и стали наводить в комнате порядок.

– Если мы уже завели разговор о чистоте, то нужно сказать не только о чистоте в доме, – сказала мама напоследок. – А как быть с сердцем? Там ведь тоже должно быть чисто. Я благодарю Бога за то, что вижу: вам так не хочется огорчать своих родителей. Вы стараетесь не ссориться по пустякам, не лениться, не завидовать другим детям, но очень часто все равно получается совсем не так, как хотелось бы. Как же быть? Как сделать так, чтобы сердечки наши были чистыми от греха и не печалились?

Библия говорит, что решить эту задачу самостоятельно не может ни один человек. Эта задача под силу только Богу. Для того и пришел на землю Иисус, чтобы спасти нас от наших грехов. Вам и мне нужен Спаситель.

– Ура! Теперь я могу делать все, что угодно! И плохое, и хорошее, и плохое, и хорошее! – во весь голос кричал Виталик, прыгая по комнате и размахивая руками.

– Это почему же? – удивленно спросила мама.

– Ты же сама мне сказала, что Иисус все равно меня спасет! – ответил Виталик.

Тогда мама усадила его на колени, погладила по головке и на минутку задумалась.

Подумай и ты. Правильно ли понял маму Виталик? Можно ли делать зло, потому что Иисус – твой Спаситель?

У крамниці з мамою ми пшоно купили,
Потім добру справу ми для пташок зробили,
Я в руках не втримала із пшоном пакетик,
Впав і розірвався він – для пташок! Оце так...

Захотіла плакати – вже дозріли сльози,
Але враз почула я: «Близькі вже морози,
Хай голодні горобці поклюють зернинки.
Дай-но, доню, я тобі обітру сльозинки».

Геометрия

Сосчитай все фигуры и назови их.

Найди отличия

Первая заповедь

«Я – Господь, Бог твой, да не будет у тебя других богов»

Каждый шарфик соедини с подходящей ему шапочкой.

Найди пару

Найди пару
каждому предмету.
Соедини их линиями.

Ребус

Раскрась

Дві сторони однієї медалі

Петрик любить збирати прислів'я та приказки, які чує від дорослих. Особливо багато він їх чує від чергової по під'їзду тьоті Шури, бабусі його друга Артема.

Сьогодні неділя, і Петрик з Артемом домовилися разом погуляти у дворі, а тьотя Шура якраз була черговою. Хлопчики зустрілися біля ліфта і стрімголов скотилися вниз по східцях, весело вигукуючи та обганяючи один одного. Бігти по східцях для них значно цікавіше, ніж спускатися ліфтом, хоч обидва вони живуть на сьомому поверсі.

Ось перший поверх, ще один проліт східців – і перед ними залитий сонцем двір з величезними кучугурами осіннього листя. Але біля дверей стояла чомусь розгнівана тьотя Шура. Хлоп'ята завмерли, не розуміючи причини її гніву.

– Ви чому з таким шумом та гуркотом летите зі східців? Чи десь пожежа, чи за вами хтось женеться?

– Так бігти ж наввипередки цікавіше, ніж спускатися в ліфті, – похнюпившись, сказав Артем, адже це його була ідея.

Тьотя Шура незадоволено сказала:

– Але є інша сторона медалі. Ви не подумали, що сьогодні неділя і хтось із сусідів хоче довше поспати, а ви його розбудили. На 4-му поверсі живе маленька Настя, яка в цей час спить, ви могли її не лише розбудити, а й налякати. А на 2-му поверсі – старенький, хворий дідусь Микола, ви його теж потривожили. Отож, перш ніж щось зробити приємне для себе, подумайте про інших. Адже є ще друга сторона медалі.

Хлопчики вийшли на подвір'я і попрямували до кучугур листя. Та раптом Петрик Сказав: «Але ж є і друга сторона медалі. Двірник працював, збираючи це листя, а ми зараз його розкидаємо. Якось негарно...»

І тоді хлопчики згадали, що на їхньому поверсі живе старенька жінка, у котрої є цуценя Лада, яке їй подарували. Проте старенькій важко його вигулювати.

– Давай запропонуємо вигуляти Ладу, – сказав Артем. – У цій медалі обидві сторони – хороші.

– Ми весело проведемо час, і бабуса Віра буде задоволена, що собачка погуляє на свіжому повітрі, – погодився Петрик.

Тьотя Шура схвалила їхній задум.

– Оце молодці! – похвалила. – Намотали на вус те, що я вам сказала.

Вже за кілька хвилин у парку бігали хлопці, а за ними з радісним гавканням ганялося цуценя.

Увечері Петрик приніс мамі блакитного зошита з прислів'ями і приказками, розповів про ранкову пригоду і попросив записати: «Але є й інша сторона медалі» та «Намотати на вус». Над другим висловом вони довго сміялися, уявляючи, як Петрик намотує собі на ніс те, що потрібно зробити перед сном.

– Дякую тьоті Шурі, – вже засинаючи, подумав Петрик, – вона сьогодні навчила нас, що потрібно думати перше про інших людей, а потім про себе.

Вторая заповедь

«Не делай себе кумиров. Не поклоняйся им и не служи им»

Кто дальше бросит снежку?

Поиграй с друзьями! Кто из вас быстрее и правильнее справится со всеми заданиями, тот бросил снежку дальше всех.

Задание
1

Задание
2

Задание
3

Задание
4

Задание
8

Задание
7

Задание
6

Задание
5

Задание

1

С неба звездочки летят
И на солнышке блестят.
Точно в танце балеринки,
Кружатся зимой...

Задание

2

Возьми лист бумаги
и нарисуй на нем
10 снежинок как
можно быстрее.

Задание

3

Посчитай, сколько на картинке
кузнечиков, божьих коровок и шмелей.
Ответы запиши на листе.

Задание

4

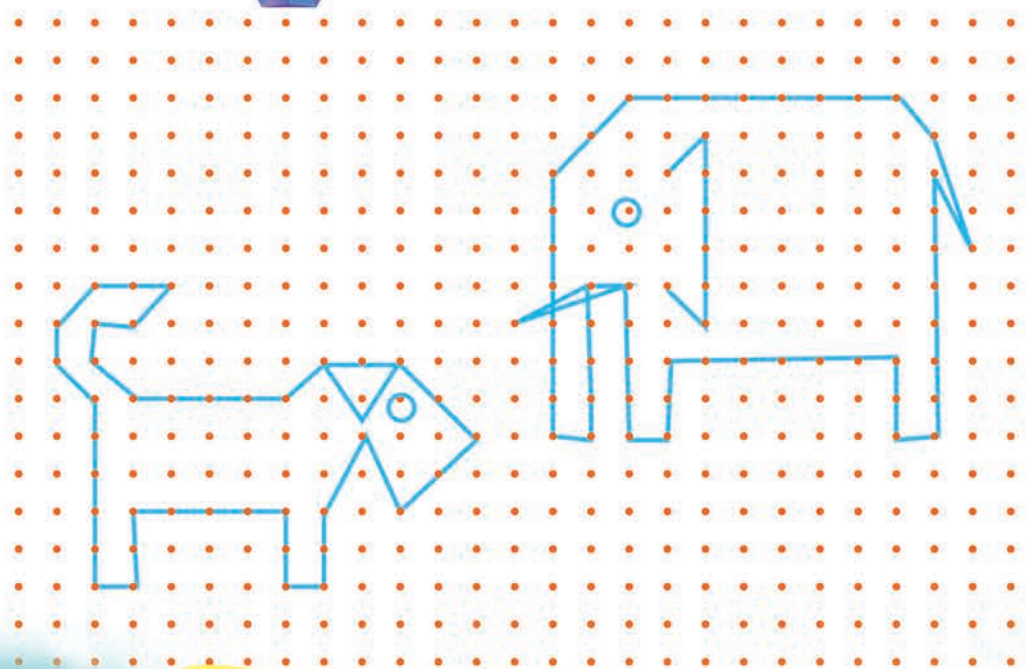
Найди отличия
и дорисуй их.

Задание

5

Возьми лист бумаги в клеточку.
Нарисуй животных.

Задание

6

В зимний день на пруд легло
Очень скользкое стекло.
Нас в хоккей играть зовет
Синий крепкий, гладкий...

Задание

7

Ответь на вопросы:

1. Сколько букв в украинском алфавите? _____
2. Назови десятую букву украинского алфавита.

Задание

8

Нарисуй на листе бумаги:
квадрат,
треугольник, круг,
прямоугольник, трапецию.

Л. Скрипник

Тихе заняття

Історія наша про дівчинку Лізу. Вона спокійна дівчинка і вигадує для себе спокійні, не гамірні ігри, на відміну від старшого брата, котрий то щосили барабанить, то щось забиває музичним молотком, то гучно співає.

У неділю вся сім'я зібралася разом за обіднім столом. «Прибравши зі столу посуд і помивши його, мама сяде плести кофту, тато продивлятиметься новини в газеті. А чим мені зайнятися?» – замислилася Лізочка. Її братик возив по підлозі свою велику машину і щось вигукував.

Посидівши ще кілька хвилин на кухні, Ліза вирушила до ванної кімнати. «Скупаю я свою ляльку», – подумала вона. Дівчина роздягла великого пупса, якого їй подарували, посадила його в раковину й почала відкручувати крани.

Використавши миючий засіб, вона дочекалася утворення піни. Дівчинка закрила отвір раковини, вода швидко почала заповнювати раковину. Піни було так багато, що вона почала падати з раковини на підлогу.

Пупс дивився своїми великими блакитними очима і, здавалося, хотів вигукнути: «Мамо Лізо, зараз буде всесвітній потоп». Про всесвітній потоп Ліза чула від мами.

Дівчинка відлучилася ненадовго. Прийшовши, вона побачила, як вода заливає ванну.

Ліза злякалася: а раптом вода заллє ванну, потім їхню квартиру, а потім і весь будинок? На підлозі була величезна калюжа, вкрита бульбашками піни, ніжки Лізи намочилися.

«Що я наробила?» – з жахом подумала дівчинка. А вода все лилася і лилася... І тоді Ліза закричала: «Потоп! Потоп!» З кімнати прибігли батьки. А за ними й братик... Тато закрутив крани, а мама дала в руки Лізі велику ганчірку й сердито сказала: «Прибирай, витівниця!»

Звичайно, і мама, і тато теж швидко витирали воду, але вона встигла просочитися на нижній поверх, а сусідка обурювалася і висловлювала своє незадоволення Лізиним батькам. Ліза гірко плакала, батьки просили у сусідки вибачення... На щастя, усе закінчилося миром. Сусідка вибачила, тому що бачила щире каяття дівчинки.

Увечері, коли діти лягли спати, мама порадила доньці: «Доню, розповідай мені про свої наміри, грайся в ігри, які не матимуть таких негативних наслідків».

Ліза пообіцяла, що буде слухняною дівчинкою і більше «потопу» не влаштовуватиме.

А ви, друзі, граючись у різні ігри, думаєте про наслідки?

Знайди відмінність

Напиши в кожній квітці цифру, яка допоможе вирішити приклад.

Третья заповедь

«Не произноси Имени Господа, Бога твоего, напрасно»

Лабіринт

Допоможи білочці знайти смачні жолуді.

Четвертая заповедь

«Помни день субботный, чтобы святить его»

Нічна пригода

– І ти не боялася йти сама вночі темним лісом? – запитала Юля у мами, котра розповіла, як їй довелося діставатися цього разу до родичів у село.

– Боялася, донечко. Але що мені залишалося робити? Коли я вийшла з поїзда, він одразу ж поїхав, бо стоянка там лише півтори хвилини. Коли я підійшла до маленького станційного будиночка, де мене повинні були зустрічати на машині, виявилось, що там немає нікого. І вокзал закритий. Зачекала трохи, сподіваючись, що скоро під'їдуть. Стало холодно. Не буду ж я стояти до ранку, ось і пішла пішки через ліс. А йти потрібно було чотири кілометри до села. Вдень така прогулянка – це задоволення, а вночі страшно. Проте я помолилася і пішла. Іду і повторюю собі слова Божої обітниці.

Раптом між деревами помітила вогник від цигарки. У мене похолонуло серце. Просила подумки допомоги в Бога. А сама йду вперед і кроків не сповільнюю. З-за хмар з'явився місяць – і я виразно побачила на стежці силует чоловіка. «Не залишай мене, Господи», – повторювала я.

Я йшла просто по стежці, нікуди не звертаючи, і коли до цього чоловіка залишалося всього три кроки, він раптом відійшов убік. Коли я пройшла повз нього, мені захотілося бігти. У

думках продовжуючи молитися, я намагалася йти спокійно. Чим більше віддалялася від того місця, тим упевненіше йшла вперед, тим радісніше було на душі. І хоч попереду залишалося майже півдороги, мені вже не було так страшно.

Юлі було моторошно слухати цю розповідь, але наприкінці дівчинці захотілося подякувати Богові за те, що Він врятував її маму від лиха.

Звичайно, ми не повинні спокушувати Бога необдуманими ризикованими діями, коли можна уникнути небезпеки. Та коли обставини складаються так, що ми наражаємося на небезпеку, покличте на допомогу свого Спасителя, Він обов'язково допоможе.

Незабута образа

У хатинці відчинені двері. Мисливець помітив це ще здалеку. «Що трапилося?» – насторожено подумав він.

А коли зіскочив з нарт і метнувся за поріг, завмер приголомшений. Тут хтось побував, ще й як нашкодів! Мерзла риба, котра зберігалася у сінях, розкромсана лежала на підлозі. Постіль розкидана. А від ящика з харчами залишилися тріски.

Петро Олександрович вийшов на подвір'я – ходних слідів. Усе позаносило снігом. Що ж то за звірина сюди забрела? Може, часом прибудова-вовк шукав поживи...

Уночі стало зрозумілим, що трапилося. Мисливець прокинувся від збудженого собачого гавкоту. Виглянув у сіни. Знадвору якась сила тиснула на двері. Здавалося, ось-ось вони тріснуть. Відчиняти було небезпечно.

Петро Олександрович схопив рушницю – і до вікна. На брязкіт квартирки щось почало наближатися. Почулися важкі кроки та сопіння. Спочатку за склом можна було побачити лише темну пляму. Невже це морда білого ведмедя? Так, це він! Ось хто тут господарював.

– Що, вже зголоднів? – вигукнув сердито мисливець і вистрілив угору через відчинену квартиру.

Непроханий гість позадував. Подібних звуків він ніколи не чув у своїх володіннях. Проте інстинкт підказував небезпеку.

З того часу Петро Олександрович, вирушаючи на собаках у тундру, двері зачиняв не лише на клямку, а й дротом прикручував.

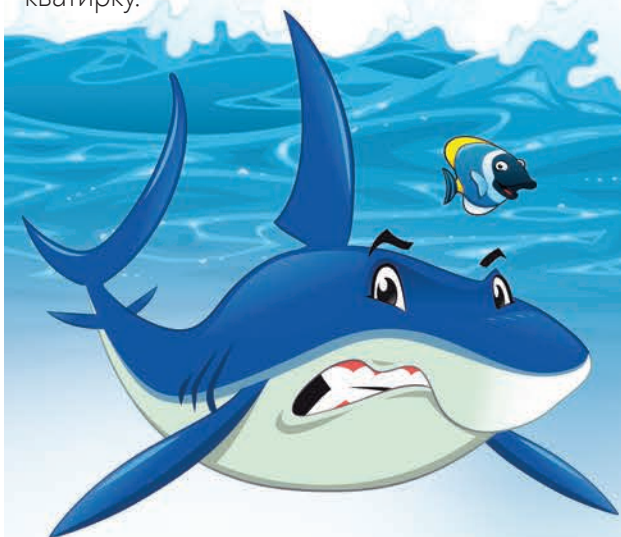
Чи захотілося ведмедеві ще побувати у хатинці, приходив він згодом чи ні – про це можна лише здогадуватися. Петро Олександрович навідувався до хатини лише на перепочинок.

Проте через тиждень мисливець помітив білого ведмедя на березі неподалік свого обійстя. Штормовий вітер щойно відірвав від острова крижини й розметав їх по морю. Ведмідь саме струшував із себе воду. Певно, скупив за купанням.

Петро Олександрович подався до хатинки, взяв велику мерзлу рибу і здалека кинув ведмедеві. Злість на звіра вже минула, і чоловік хотів подружитися з ним.

Проте ведмідь навіть не поглянув на рибу. Мисливець стояв спантеличений, адже північні ведмеді дуже люблять ласувати рибою. Певно, звір під час купання вже встиг поласувати свіжою рибкою. А, може, не проходила в нього образа на людину за те, що пострілом віднадила від ласого місця. Хтозна...

Микола Яненко

Увага! Акула!

Двометрове створіння плаває в океані на глибині 130 метрів. Ще глибше можна зустріти рибу дивної форми – це акула-молот, вона шукає їжу майже біля самого дна. Деякі акули світаються, приманюючи здобич, щоб потім захопити рибу, котра підпливе трохи ближче.

Що спільного у всіх цих створінь? Вони всі акули. Половина з 368 різновидностей акул за розмірами менші метра завдовжки. Близько сімдесяти різновидностей виростає понад два метри завдовжки, і лише 15 видів досягають понад трьох метрів завдовжки, до того ж багато з них ніколи не спливають на поверхню і тому не загрожують людям.

Великі білі акули – найбільш небезпечні мешканці океану, люди поводяться з ними

вкрай обережно, оскільки їх залишилося дуже мало.

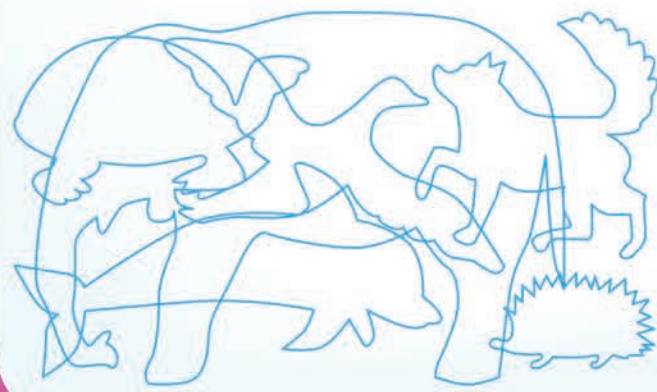
Китова акула, найбільша акула, завдовжки 20 метрів. Вона не є небезпечною для людей. Найменша акула – це карликова акула, вона менше чверті метра завдовжки.

Акули бережуть здоров'я океанів, винищуючи слабку рибу. Це обмежує розповсюдження інфекції, котра може знищити косяки риб. Мозок у акули досягає тих самих розмірів, що й у деяких ссавців, їх навіть можна дресувати, як домашніх тварин.

У будь-якому разі потрібно пам'ятати, що акули – це досить небезпечні та хижі створіння.

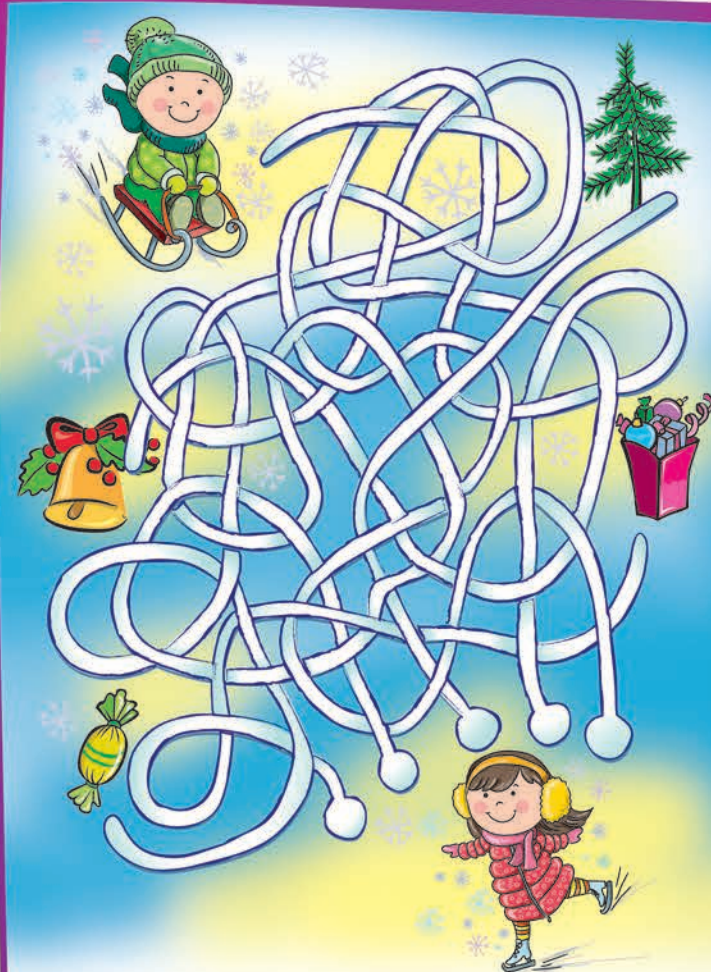
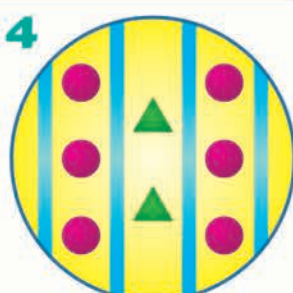
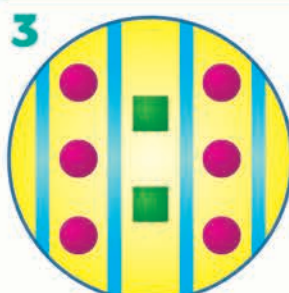
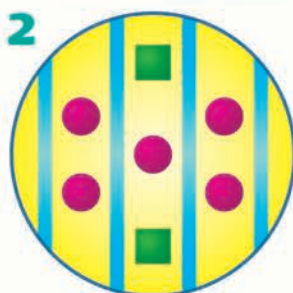
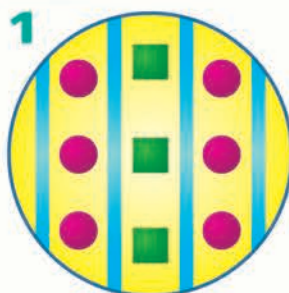
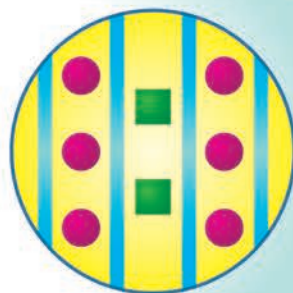
Заплутані лінії

Уважно подивися на зображення. Знайди всіх тварин та назви їх.

Логіка

Запам'ятай фігуру. Знайди точно таку ж знизу.

Пятая заповедь

«Почитай отца твоего и мать твою»

Що ви знаєте про сніг?

Найчастіше у снігових зірочок діаметр близько 5 мм, а офіційно зареєстрована «рекордсменка» мала 12-сантиметровий. Зафіксовано також, що 30 квітня 1944 р. у Москві випав дивний сніг, форма сніжинок розміром майже в долоню нагадувала пір'я.

Хто сперечатиметься з тим, що сніг білий?! Звичайно, білий... Але в арктичних і гірських регіонах він буває рожевим або навіть червоним через підфарбовування організмами, що живуть між кристалами (водоростями, наприклад).

Неодноразово траплялося випадання кольорового снігу: блакитного, зеленого, сірого...

У 1955 р. в Каліфорнії стався зелений снігопад фосфоресцюючого відтінку. Жителі, які ризикнули спробувати і скуштували його, незабаром померли, а у людей, що брали сніг у руки, з'явилися висипання і сильний свербіж.

У 1969 р. в Швеції на Різдво посипалися з неба чорні сніжинки (через екологію). А в 2001 р. в Колорадо випав рожевий сніг... Він був пофарбований водоростями «хламідомонади сніжної».

Але якщо вам захочеться побачити різнокольоровий сніг у природі, можна не чекати незвичайних явищ, а провести такий дослід.

Сніжинки важать зазвичай близько 1 мгм. Вони на 95% складаються з повітря, тому мають низьку щільність і невисоку швидкість падіння (у середньому 0,9 км/год).

Зробіть у чистому сніговому заметі вузький отвір глибиною в 1 м. У ньому ви виявите 4 кольорових «стовпчиків»: зверху — жовтуватий, потім — жовтувато-зеленуватий, глибше — блакитно-зеленуватий, а внизу — синій. Для успіху експерименту краще вибрати похмуру погоду або розглядати отвір через картонну трубку.

При падінні у воду сніжинка створює дуже високий звук, неловимий людським вухом, але, як стверджують фахівці, неприємний для риб'ячого населення водойм. Ну, а під ногами, буває, сніг скрипить, причому тільки в мороз. Це ламаються крижані голочки.

Німецьким метеорологам вдалося підрахувати, що щорічно на Німеччину падає кілька септильйонів (число з 24 нулями) сніжинок, з яких не знайти і двох однакових.

Довгий час вченим важко було сфотографувати сніжинку під мікроскопом. Перша вдала спроба відбулася в 1885 р. Вона належить американському фермеру Вілсону Бентлі, який займався вивченням цієї теми. За 46 років невтомної практики В.Бентлі створив колекцію з 5 тис. унікальних знімків.

Новий рік незабаром до нас завітає. Тато каже, подумати треба як слід, Що у наших серцях у ці дні дозріває: Добрий, кволий чи зовсім небажаний плід?

— А навіщо про це нам подумати треба? — Запитав я у тата. — Ми ж діти малі.
— А тому, що готуємось всі ми до Неба І до вічності з Богом на Новій Землі.

Рік новий, як і ранок новий наш щоденний, Це для нас — крок вперед звідти, де ми були. Якщо день попередній був з Богом у мене, Значить сіянці добрі ще трішки зросли.

А за рік плід дозріє чудовий для Бога, Якщо кожен свій день буду з Богом я йти, І у році новому життєва дорога Далі впевнено буде вести до мети.

Якщо діти малі звичку добру придбають Більше думати, перш ніж робити будь-що, Будуть кращими завжди у рідному краю, Шкодувати не будуть в житті ні про що!

Бо вони приготують серденька до Неба І до вічності з Богом на Новій Землі. Ось сьогодні чому нам подумати треба, Як живемо, дорослі ми або малі.

Шестая заповедь

«Не убивай!»

Банановое пюре

Ребята, чтобы приготовить быстрый десерт «Банановое пюре» (4 порции), вам понадобятся следующие ингредиенты:

- крупные спелые бананы — 4 шт.
- фундук — 3 ст. ложки очищенных орехов,
- жидкий мед — 2,5 ст. ложки,
- свежавыжатый лимонный сок — 1 ст. ложка,
- цукаты для украшения (по желанию).

Банановое пюре готовится следующим образом:

- 1** Жареный очищенный фундук измельчите в ступке или в кухонном комбайне на не слишком мелкие кусочки.
- 2** 2 банана очистите, нарежьте крупными кусочками, поместите в блендер, добавьте 1 ст. ложку меда и лимонный сок и приготовьте пюре.
- 3** Оставшиеся два банана нарежьте тонкими кружками и обжарьте с двух сторон. Прежде чем обжаривать их со второй стороны, полейте банановые кружки оставшимся медом.
- 4** Когда жареные бананы остынут, украсьте ими банановое пюре, а сверху посыпьте измельченными орехами и цукатами.

Приятного аппетита!

Седьмая заповедь

«Не прелюбодействуй!»

Раскрась по цифрам

■ 1 – оранжевый	■ 5 – зеленый
■ 2 – коричневый	■ 6 – розовый
■ 3 – красный	■ 7 – голубой
■ 4 – желтый	

Восьмая заповедь

«Не кради!»

Напиши на крыше каждого домика число, на единицу больше номера домика.

Чудо в Бостоне

Джефф Патрис

В городе Бостоне была зима. Двенадцатилетний мальчик Дэнни жил на окраине большого города. Каждый день он ездил на автобусе в школу и обратно.

Однажды во вторник на улице было особенно холодно, и Дэнни начал замерзать. Когда подъехал автобус, мальчик быстро запрыгнул в него, заплатил деньки кондуктору и устроился поудобнее на сидении возле окна. В автобусе было тепло...

– Остановка Вобурн, – объявил водитель. Дэнни испугался. Он пропустил свою остановку и доехал почти до конечной. Кондуктор поторопил мальчика, и он вышел из автобуса.

Было темно и холодно. Дэнни посмотрел вправо, потом влево. Вдруг он заметил здание аптеки через дорогу и поспешил туда.

С трудом открыв тяжелую дверь, мальчик вошел внутрь. Он увидел людей, стряхивающих снег с их одежды. Деревянный пол был мокрым от тающего снега. Однако в аптеке было тепло и уютно.

Дэнни заметил телефонную будку в углу и направился к ней. У него было две монетки. Одной было достаточно, чтобы позвонить домой маме. Она бы пришла и забрала его.

Мальчик опустил монетку и набрал мамин рабочий номер. Телефон зазвонил, но как только кто-то взял трубку, звонок сразу же оборвался. Теперь у Дэнни осталась всего одна монетка.

«Я позвоню оператору и попрошу соединить меня с мамой», – подумал

Дэнни и набрал номер оператора, объяснив ситуацию. Оператор согласилась помочь мальчику и попросила его опустить монетку. Дэнни так и сделал. Оператор набрала нужный ему номер. И снова зазвонил телефон, но звонок оборвался.

Теперь у Дэнни не было денег, и он не мог позвонить маме. Как же он сможет добраться домой? Вдруг мальчик вспомнил, чему был научен, когда был еще маленький. Он закрыл глаза и начал молиться:

«Дорогой Бог, у меня нет денег, и я не могу добраться домой. Мне нужна монетка в десять центов. Тогда я смогу доехать на автобусе к друзьям и оттуда позвонить маме. Пошли мне, пожалуйста, монетку!»

Дэнни вышел из телефонной будки и стал рядом с ней. Входная дверь открылась, и в аптеку вошел мужчина. Он осмотрел комнату, увидел Дэнни и направился прямо к нему.

– Мальчик, ты не хочешь заработать десять центов? – спросил незнакомец.

– Конечно, сэр! – обрадовался Дэнни. – А что я должен делать?

Незнакомец объяснил, что мотор его машины не заводится. Он попросил Дэнни сесть за руль, пока он будет толкать машину. Дэнни забрался на место водителя, а мужчина пошел толкать машину. Вскоре мотор завелся. Дэнни выбрался из машины. Мужчина дал ему заслуженную монету, сел за руль и уехал.

Мальчик обрадовался и побежал к автобусной остановке. Через некоторое время он был уже в доме у своих друзей и звонил маме. Вскоре мама приехала и забрала его.

По дороге домой Дэнни рассказал маме о том, что с ним произошло. «Бог помог мне заработать десять центов», – закончил свой рассказ мальчик Дэнни.

Веселый English

Clothes for Winter
Зимняя одежда

Task 1

Прочитай и запомни слова.

cap [кэп]
шапка

mittens [митенс]
варежки

jacket [джекит]
кофта

gloves [главс]
перчатки

boots [бутс]
сапоги

scarf [скарф]
шарф

sweater [свиатер]
свитер

fur coat [фёр коат]
шуба

Task 3

Буквы в словах перепутались.
Составь слова.

сра _____

bsoto _____

tmitiesn _____

setaerw _____

acjtke _____

gloves _____

Task 2

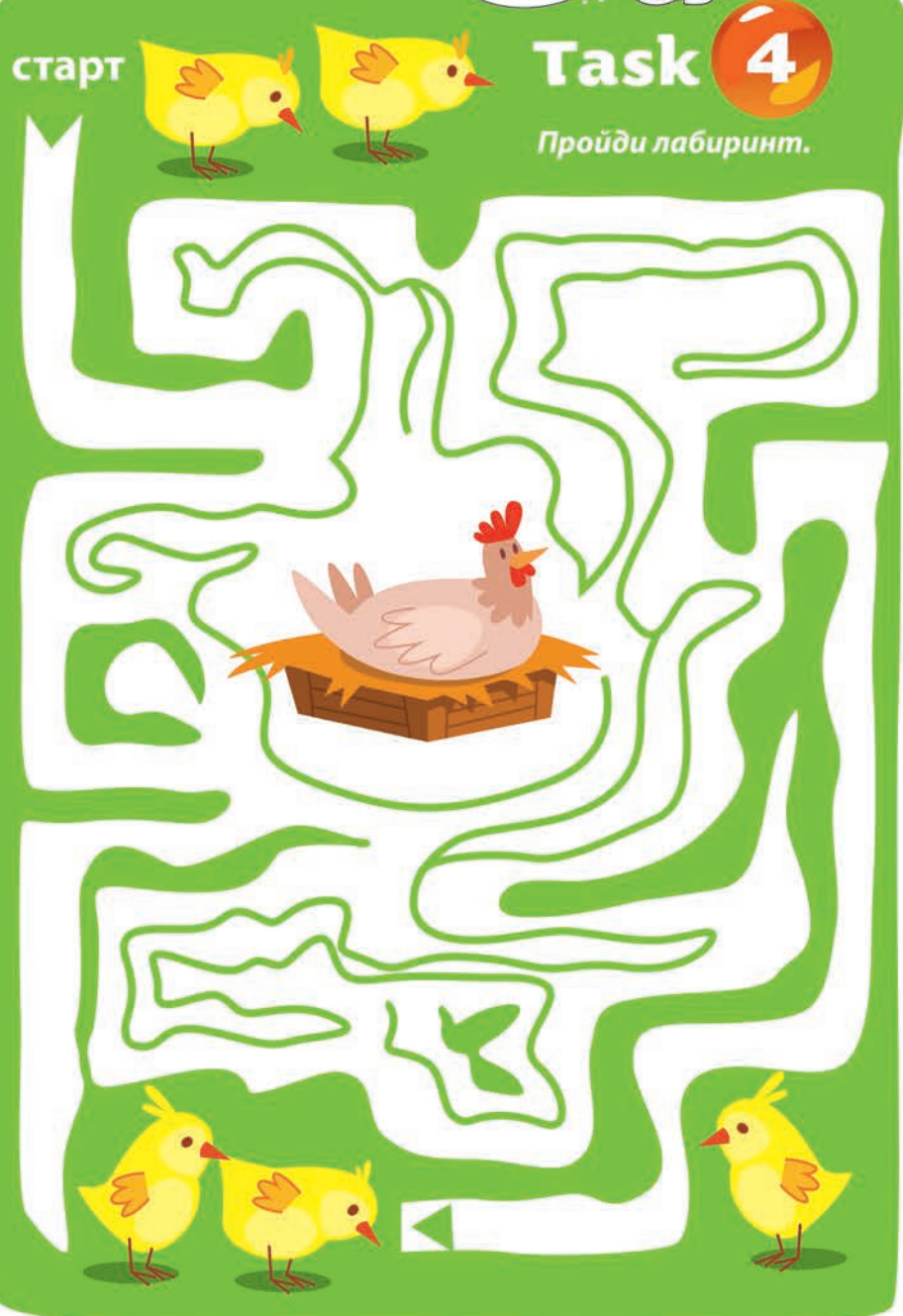
Дорисуй недостающие
предметы одежды и раскрась.

старт

Task 4

Пройди лабиринт.

Task 4

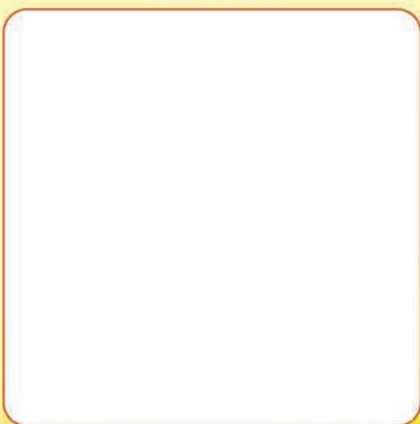
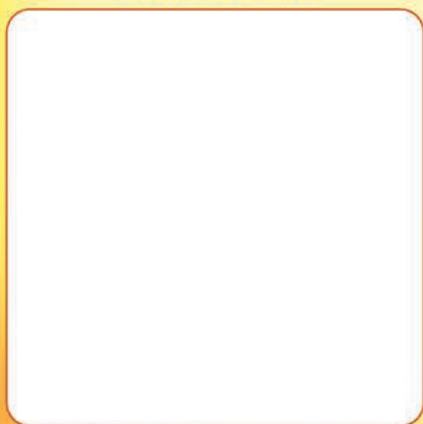
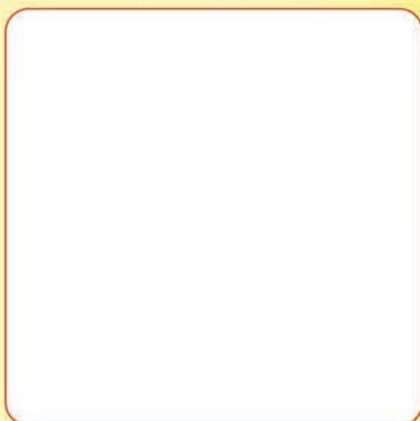
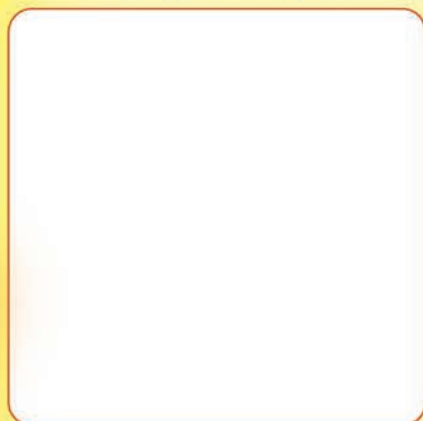
Нарисуй картинки согласно словам.

mittens

glovers

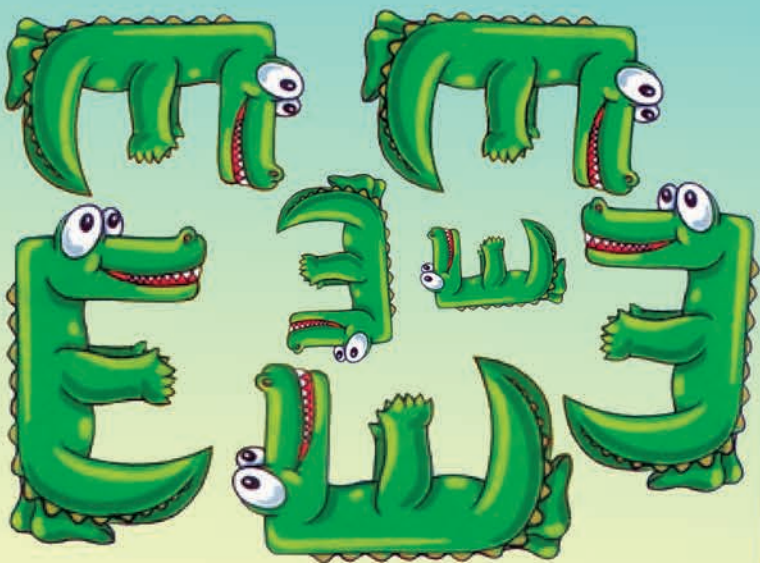
fur coat

boots

Крокодильчики

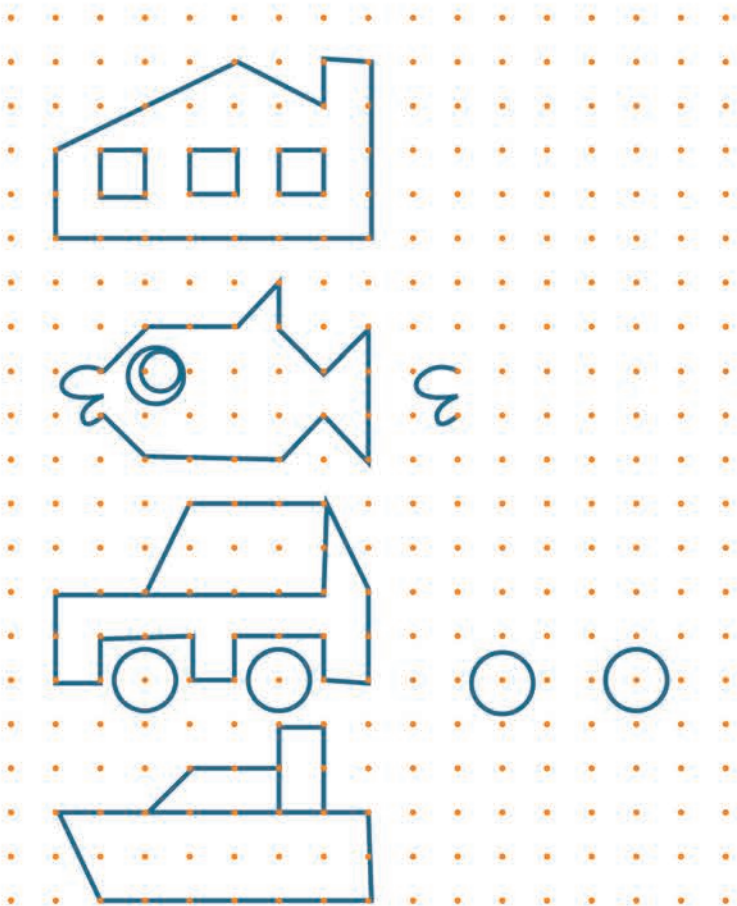
Зачеркни лишнього крокодильчика.

Девятая заповедь

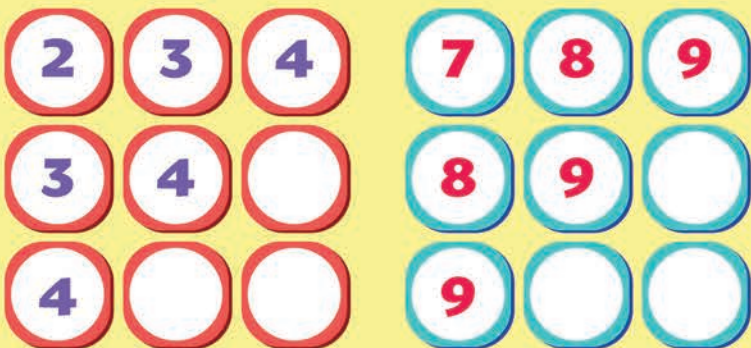
«Не произноси ложного свидетельства на ближнего!»

Постарайся нарисовать в столбике справа такие же фигуры, как и в столбике слева. Раскрась их по-разному.

Логика

Допиши цифры, которые отсутствуют в пустых клеточках.

Десятая заповедь

«Не желай ничего, что принадлежит другому!»

Марія Власюк

Як у нашої бабусі з'явився «зелений» кіт

Я тримала на руках теплий пухнастий сірий клубочок, а він, задоволено муркаючи, засинав. Серед усіх кошенят, що народила бабусина кішка, цей був найгарнішим. Його шерсть була сірою та пухнастою, з особливим голубим відтінком.

— Давайте дамо йому кличку, — запропонувала я своїм братикам.

Ми довго перебирали різні клички, а тоді вирішили назвати Сірим, тільки англійською мовою. Іноземну мову серед нас знав тоді тільки Павлик, найстарший. Англійську він вивчав у школі уже цілий рік, тому ми його вважали у цьому справжнім знавцем.

— Павлику, як буде «сірий» англійською мовою? — запитала я в братика, що саме виміряв глибину калюжі на дорозі.

— «Грін», — відповів, не замислюючись, Павлик.

Чомусь я засумнівалася, хоч не знала англійської мови.

— Точно «грін»? — запитала.

— Точно, — відповів Павлик, виливаючи воду з резинових чобіт.

— Ну що ж, тоді будеш Гріном, — звер-

нулася я до сірого клубочка, що заснув у мене на руках.

І тільки тоді, коли я почала вивчати англійську мову у школі, я зрозуміла, що ми нашого улюбленого котика назвали не «сірим», а «зеленим», адже «green» з англійської перекладається як «зелений», а сірий буде «grey» (грей). Але нашому улюбленцю було байдуже, сірим його називають чи зеленим. Він завжди з радістю зустрічав нас, коли ми приїжджали до бабусі, реагував на кличку Грін і своєю котячою мовою поспішав розповісти про всі свої пригоди, а тоді підставляв свою спинку, щоб ми його погладили.

Полезная игра

Ваня забыл дома ключи. Одноклассник и сосед Леша пригласил его к себе — не сидеть же Ване до вечера на улице! Мальчики пообедали, выполнили домашнее задание и пошли гулять, взяв с собой санки. Рядом с домом была небольшая горка, и мальчики стали кататься. Но так как санки были старенькими, вдвоем садиться на них было опасно — санки могли поломаться. Ребята решили кататься по очереди. Однако вскоре им это надоело. Что же делать? Они начали думать, в какую игру можно было бы поиграть с одними санками на двоих.

— У меня идея! — сказал Леша. — Давай будем играть в «скорую помощь». Пусть санки будут машиной скорой помощи. Представляешь? Один из нас будет больным, а другой — водителем машины скорой помощи!

Идея, казалось бы, хорошая, но вот проблема! Никому из них, оказывается, не хотелось быть ни больным, ни водителем. Ну, кому хочется быть больным? А вот водителем быть не хотелось, потому что нужно было везти другого!

Игра так и не состоялась бы, если бы в этот момент по соседству с их домом на остановке не остановился автобус. Из него вышла мама их друга Саши с уснувшим Сашиным двухлетним братишкой. Кто-то помог вынести из автобуса две сумки Сашиной мамы. Дверь автобуса закрылась и он уехал. На остановке — никого. Сашина мама беспомощно оглядывалась по сторонам.

Мальчики сразу же сообразили, что нужна их помощь. Они с готовностью подбежали к Сашиной маме, поставили сумки на санки и покатали их к дому, где жил Саша. Сумки были не тяжелыми, но большими, и без помощи мальчиков Сашиной маме пришлось бы будить малыша, чтобы он шел своими ножками. Теперь же ребята мигом донесли их до самой Сашиной квартиры. Вскоре Сашина мама тоже поднялась с малышом к квартире, от всей души поблагодарила мальчиков, и они с радостью возвратились во двор, к своей «машине скорой помощи».

В этот день они сделали еще несколько маршрутов от автобусной остановки до подъездов нескольких домов по соседству, помогая пожилым людям доставить их сумки. Мальчики так увлеклись работой, что и не заметили, как в окне Ваниной квартиры загорелся свет.

— Смотри, Ваня, твоя мама уже дома, — сказал Леша.

Ваня быстро побежал домой. Он рассказал маме, что забыл ключи. Рассказал и то, какой интересной оказалась игра в «машину скорой помощи». Маме очень понравилось, что мальчики сделали столько добра. Она попросила сына позвать Лешу к себе на несколько минут. Когда мальчик пришел, она сказала:

— Молодцы, ребята, вы сегодня на деле показали, что скорая помощь доброты приносит радость прежде всего вам! И, конечно же, тем, кому вы помогли.

Загадки

Як це білий цукор зветься,
Що із хмар взимку трясеться?

(сніг)

За селом була вона —
Вся блискуча, чарівна,
По слизьких її боках
Їдуть діти в саночках.

(єжелез)

Росте вона додолю головою,
Росте вона холодною зимою,
А тільки сонечко засяє —
Вона заплаче й помирає.

(бурулька)

І маленькі, і старенькі,
Влітку, взимку, навесні
Всюди вдягнені гарненько
У зелені сукні всі.

(ялинки)

Дорисуй, заповни
всі пусті
клеточки.

Дорогие наши друзья, мы предлагаем вам познакомиться с заповедями, которые записаны в Библии. Мы разместили их на страницах нашей газеты. Ваше задание: найти их на разных страницах, прочитать, вырезать и наклеить на скрижали (с.11).

10 ЗАПОВЕДЕЙ

Пусть только Господь царит в твоём сердце,
И только Ему открой сердца дверцу!
Пусть Бог будет смыслом всей жизни твоей!
Пусть Он управляет и властвует в ней!

Господь твой пусть будет единственным Богом,
Хоть в жизни всегда разных идолов много,
Служи лишь Ему всей душою своей!
На Бога надейся, а не на людей!

Имя Божье напрасно ты не говори!
Уважение твоё пусть в словах тех горит.
Пусть с любовью к Нему твоё сердце стучит,
Благодарность и вера в нём вечно звучит!

С Богом жизнь для себя христиане выбирают
И поэтому церковь всегда посещают.
Знать о Господе больше он очень стремится,
И из Библии мудрости Божьей учиться.
Посвящай время Господу – будешь успешен,
И Его вечной милостью нежно утешен.

Относись с уважением к папе и маме!
Мудрость, опыт родителей стоят вниманья!
Дорожи ими, слушайся и подчиняйся!
Как у Бога, характер свой сделать пытайся!
И тогда будет жизнь твоя благополучной.
Долгой будет она, и при этом нескучной.

Людей убивает не только оружие!
И жизнь сокращают порою не ружья,
А грубое слово, поступок бездумный
Жизнь рушит другого, стар он или юный.
Людей берегите, заботьтесь, любите,
Всех благословляйте и радость дарите!

Пройдут года. Ты вырастешь. Бог даст тебе супругу(а).
Полюбишь. вступишь в брак. Всегда будь верен, предан другу.
Над отношениями трудись. Жди Божьего ответа.
Не изменяй своей любви. Не нарушай завета.

Тот, кто у людей забрал
Вещи их путем нечестным,
Человек тот вором стал,
Это будет всем известно.
Пусть не сразу, не сейчас
Все узнают тайну эту.
Бог покажет белу свету,
Явно за обман воздаст.

Неправду о людях не произноси!
Для этого помощи Божьей проси,
Чтоб видеть хорошее в ближних своих.
Не злое, а доброе думать о них!
Ложь может несчастье с собой принести,
А правда – к победе твоей привести.

Не желай ничего, чем владеет ближний.
Не думай, что предмет у кого-то лишний.
Эти мысли тебе принесут страданья,
Ведь за грех понесешь Божье наказание.

Анна Резанова

Владлена Мараховська

Валентин Вінник

Маргарита Скицько

Олександра Андрущак

Владислав Шаповаловський

Віталіна Горемикіна

Денис Гуляєв

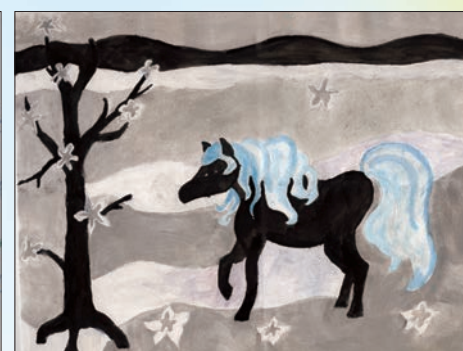
Володимир Сирятов

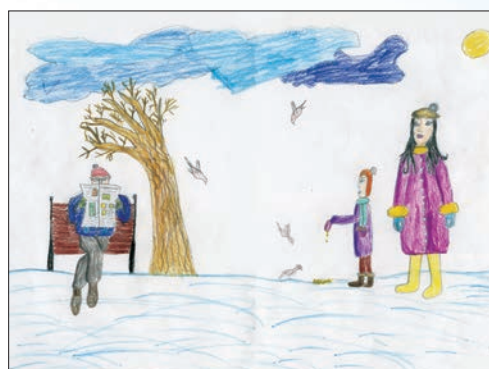
Ілона Ющенко

Станіслав Горянський

Анна Отставних

Вікторія М'якушко

Софія Процак

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Шановні наші читачі!

У 10-му номері газети «Скарбничка» (на с.8) була допущена неточність щодо часу появи на землі крабів. Згідно з біблійним вченням, вік Землі не перевищує 6 тис. років.

Просимо вибачення.

Відповідальний редактор.

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua